

Scrisoare la Redactorul
si
Fancelari'a Redactiunii
e in
Strata Morarilor Nr. 18.

Visorile nefrancate nu se voru
decat numai de la coresponden-
tii regulari ai „Federatiunii.“
Nicii tramsi si nepublicati se
voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politico, literariu, comercialu si economicu.

Va esfi Mercur-a, Vineri-a si Dominec'a.

cire elect. part. a „Federat.“

ta in Sionita in 26 aprile, la 10 ore 20 min. a. m.
ta in Pest'a 26 " 10 " 30 " "
" la Redact. 26 " 11 " 15 " "

**Candidatur'a lui Vasiliu Popu in
cerculu Tasnadului o aplaudam. Suc-
cesulu este siguru, de-cum-va si zelo-
ulu Georgiu Popu cu brav'a inteli-
gintia basescena voru lupta in intere-
natiunei romane ca pana acum.**

Mai multi Romani.

Federatiunea persecutata de nou.

Camer'a representantilor Ungariei, respective
parti'a dui ministru alu justitiei estradade, in sie-
nti'a de la 27 aprile, pre deputatulu Alesan-
drui Romanu, fostu redactoru, er' acum'a
proprietariu si editoriu alu acestui diuariu, si care
de presinte se afla in temeita d'in Vatiu, pentru
a cotezatu se publice in diuariulu seu dorint'a
natiunei romane, dicemu lu estradade, pentru ca
se fia trasu de nou in naintea tribu-
nului pentru unu articolu aparutu in Nr.
69 alu „Federatiunei“ d'in anulu trecutu. In nu-
merulu prossimu vomu relatá in detaliu totu de-
cursulu siedintiei, éra de asta-data ne marginim
numai a spune omnipotentilor dleli, ca pre acésta
cale nu voru cascigá amiceti'a natiunei romane.

Brigandagiu financiaru.

**Prin emporiale principali ale piatielor euro-
pene vagabundeza una banda intrega de specu-
lanti discreditati si scapatati, cari intreprindu me-
serile cele mai periculoase si ambigue, fiindu ca
se afla chiaru in pusetiunea ferice, d'a cotezá tote
si d'a nu poté perde nemic'a, pentru ca n'au ne-
mic'a, neci chiaru renume bunu. De regula, ei se
numescu banchieri, negotiatori mari; de multe ori
porta titlulu de baroni si conti seu se punu in
legatura cu acesti-a. Insielatiunea, de carea se
ervescu mai adese-ori pentru a se viri in cercu-
rile finanziarie, consiste in a lati' minciune, cumca
atare personalitate incoronat'i seu escelinte, a ca-
roru-a pusetiune nu li permite d'a se demite in
speculatiuni pecuniarie, li au datu milioane nenu-
merate, pentru a negotiatori cu ele pre cont'a
loru. Unu vagabundu afirma, ca posiede milioanele
reginei Isabellei. Unu altu vagabundu voiesce a
ne ameti' gerandu-se de proprietariulu capitolelor
familiei princiarie Taxis, si unu alu treilea afirma,
ca ar' despune, pentru scopuri de speculatiune, de
averea claustrilor bogate d'in Belgia. Si acésta a
continua cu una variatiune admirabila, ba in Par-
isul s'a intemplatu degia, ca unu aventurieru
financiaru cercá, cu tota seriositatea, unu „placement“
pentru milioanele regelui d'in Dahomey, de alu
carui plenipontetatu se legitimá, ce s'a termi-
natu cu ace'a, ca a primitu unu „placement“ gratuitu
in un'a d'in galerele imperiali, pentru a-si recorii,
pre cati'-va ani, pre inventiosulu seu capu in ae-
rului celu rece al lacurilor.**

Una alta insielatiune, practisata adese-ori de
acesti speculatori siarlatani consiste in a se insi-
nuá de oferitori de bani la este unu guvernul
stritoritu si in a inchiaia unu negotiu (Geschäft),
candu apoi se invirtescu cu negotiulu acestu-a in
busunariu printre capitalisti, pentru a castigá ba-
nii, pre cari au dísu ca-i posiedeu.

In acestu brigandagiu financiaru sunt re-
presentate tote natiunile: anglesi, francesi, ger-
mani, si in anii mai dinnante Austri'a era te-
atrulu, unde acésta siarlataneria' innalta comitea
marile sale fapte. Acuma a devenit insa si Vien'a
una piatia potinta de capitalu, si multumita lui
Ddieu, nu mai avemu lipsa d'a cadé in manele
furilor de busunarie d'in strainetate. Innainte de
duoi si trei ani, candu „ametiel'a de fundatiuni“
si-a radicatu capulu, placutulu odoru alu acestei
ametiele a fostu atrasu la sine glete intrege de
industriari. Ei veniau in masse d'in Londra si

Parisu, d'in Francofurtu si Stuttgart cercandu, a si
realisá aice violentele loru spre ctea fundatiunilor.

A trecutu inse si acestu tempu de auru, si
acuma acestu brigandagiu financiaru si-indrepta
atentiu spre Orientu si Principatele dunarene.
E cunosoutu, catu de tare este, dega despojata
Turcia in modulu acestu-a. Nu si a mai bine nece
cu Egipetulu si vice-regele seu. Chiaru si prin-
cipatulu Roman'a e struncinata amaru de acesti
aventurieri finanziari.

Dreptu-ac'a suafuimus in modu urginte
pre amicii nostri d'in Romania, ca se iè la anima
tristele esperintie facute pana acuma, si se nu se
mai lasa a fi despojati de siarlatanii, cari se
ivescu in Bucuresci cu cele mai atragutorie im-
biari, cugetandu numai la violenie. N'are ore
tier'a d'a suporta destule greutati, pre cari i le
impuse imprumuturile de pana acuma, si voiesce
inca a-si mai lega de grumadiu noane pietre de
mora? Guvernul romanu trebuie se nesuiesca a
introduce unu echilibru intre perceptiuni si ero-
gatiuni, si mai bine se intruduca una sporire mo-
derata de contributiune, decat a se aruncá de
nou in braciele usurierilor, inchinandu unu im-
prumutu, care ar impune tierei, pre unu sfu-
lungu de ani, greutati neinvincibile. Daca tier'a
a adusu cu placere si voiesce inca a mai aduce
sacrificie, pentru a sustien destule cali ferate,
atunci o intielegemu, ca ce erogatiunile calilor
ferate sunt erogatiuni productive, cari se fru-
pifica forte bine; ele sunt ca si semenatur'a pre
carea economulu o concrede pamantului, pentru
a o recastigá insufitu. Inse, a inchiaia imprumute
numai pentru a le aruncá in gatlegiulu molocului
deficitului, este una politica finanziaria stricatiosa,
ca ci, pentru a acoperi recerintele unui unicu
anu, tier'a se baga in detorse si se ingreunedia
pentru una vietia intrega de omu.

Ni se spune, ca banc'a franca de aici ar' fi
tramișu la Bucuresci pre directorulu seu, dlu Bauer,
pentru a inchiaia unu imprumutu cu guvernulu
romanu. Cetitorii nostri cunoscu acésta banca
franca si sciu prebene, ca ace'a nu posiede poterea
finanziaria, pentru a realizu unu negotiu regulat
de ore si care insemetate. Banc'a franca duce de-
già de mai multi ani miserabil'a sa vietia in pia-
ti'a de aice, si d'intre multele negotie importante,
cari s'a inchiaiatu in cursul acestui tempu,
nu i s'a concretiun nece unulu. Nime nu pot
ave incredere in banc'a franca, si conformu intre-
gei sale genese neci ca-si pot cascigá vre una
data una atare. Dupa ce valurile ametiele de funda-
tiuni si-au ajunsu culmea, dlu Erlanger, care a ere-
dutu in Francofurtu una butica de promesse, veni
la Vien'a si infintia banc'a franca. Inse banc'a
n'are nece clienti nece negotie, si, in locu de ca-
pitalu, posiede mai alesu propriile sale actiuni. E
greu de a ghici, d'in ce venituri solvesce locali-
tatile biuroului seu. In septemanele d'in urma se
arangiara aice cinci negotie mari: calile ferate
turcesci, imprumutulu ungurescu, calea frata
Gratiu-Laurinu, Przemysl-Lupkova, imprumutulu
pentru regularea Dunarei, si banc'a franca n'a
cutezatu nicaiuri a pasi seriosu chiaru si numai
ca concurrenta, ca ci scie pre-bine, ca va fi numai
de risu.

Pentru ace'a, banc'a franca strabate acuma
in padurile romanesci, pentru a despojá acolo, ce
aice nu pot a-i succede. Suntemu inse con-
vinsi, ca guvernul romanu nu se va lasa se fia
nebunitu de acésta banca, carea este cea d'in ur-
ma d'intre tote bancele vienesi. S'a luatu degia
mesure, ca se se scia si in Bucuresci, ce e
acésta banca franca. Pentru intreprinderi solide
avemu aice in Vien'a cu totulu alte poteri de ca-
pitalu, cari posiedu si merita incredere, si cari in
totu momentulu aru fi gat'a d'a pasi cu Romania
in una transactiune reala. Era banc'a franca ar'
trebuil se aiba in Bucuresci sortea, carea a avut-o
pretotindene unde s'a viriu, adeca: d'a fi arun-
ata pre usia afara.

O sten.

Repusu corespondintelui d'in Pest'a alu „Gaz. Trans.“ si unui-a d'intre „consiliariasi.“

Nu ne amu ocupatu in deosebi in diuariulu
nostru de infinitarea teatrului natiunalu, ci amu
salutatu simplu acésta idea. Deputatii nostri au
adusu acésta cestiune chiau si in sal'a dietei ma-
giare. Discursurile Ddlorul Hodosiu si Stan-
nescu, tienute in caus'a teatrului romanu, voru
si inca viu imprimate in memor'a cetitorilor
nostri, precum si resensulu cu care fure imtemp-
inate d'in partea toturor magiarilor.

De sf vocea deputatilor romani remase fara
rezultatu, ca-si in tote cestiunile nostre natiunali
pertrestate in diet'a magiara, ei se intrunira si, prin
unu apelu subscrisu mai de toti insi, au invitatu
pre intielegintii romani d'in Bud'a-Pest'a la una
conferintia in 18 iunie st. n. pentru a se consulta
in privint'a teatrului romanu. Cei invitati s'a in-
trunitu, afara de cati-va insi. Resultatulu acestei
conferintie se scie atatu d'in diuariulu nostru,
catu si d'in cele lalte diuarii romane. Ce'a ce a
mai urmatu in conferint'a a dou'a, tienuta in 28
iunie st. n., inca se scie. Ide'a infinitarei unui
teatru natiunalu romanu d'in coce de Carpati este
dara asta-di pusa in lucrare. Ddieu se ne ajute si
se binecuvinte ostenelele acelor barbati romani
zelosi, cari lucra pentru binele natiunei nostre pre
orice terenu. Daca i vomu sprinfi, fia-carele dupa
poterile sale materiali si spirituali, teatrulu romanu
se va face atunci, candu se va poté, si intr'atata
in catu se va poté. Deatulu ca, inceputulu seriosu
si regulatul s'a facutu. Inca una data dara, salutam
ide'a teatrului romanu; salutam pre acei
barbati romani, cari s'a convinsu de necesitatea
realisarei ideei si s'a apucatu de lucru, in urm'a
intrunirei loru si conformu consultarilor loru
sincere, unanime si romanesci!

Daca nu ne insiela memor'a, doue voci ro-
mane s'a radicatu contr'a teatrului romanu: una
in „Albin'a“, alt'a in „Gazeta Trans.“, intre cari
inse deosebirea e forte mare, ca ci pana candu
Dlu Siepetianu si-espune parerile sale in
„Albin'a“ cu tota obiectivitatea si cu tota cuviinti-
a ce se cere de la unu omu, care voiesce a
combate una idea in publicu, pana atunci in
intentiunea principale a Dlu Siepetianu si-espune
parerile sale in „Gazeta Trans.“ este de a insulta si a batu-jocuri —
fara de neci unu motivu — pre intelligentii (tineri) romani si pre foile redigate (era) de
(tineri) romani (aceste sunt propriile Dlui Siepetianu cuvine); pana ce
Dlu Siepetianu vorbesce cu tota solenitatea
limbei romanesci, pana atunci coresponde
intele „Gazeta Trans.“ ni spune, intr'un tonu
reumatiosu — ca aplausele intielegintiei tenere ro-
mane s'aru fi potutu numi mai potrivit „frente“
decat entusiasme; pana ce
Dlu Siepetianu vorbesce cu tota solenitatea
limbei romanesci, pana atunci coresponde
intele „Gazeta Trans.“ ni spune, intr'un tonu
ce nu dovedesce decat unu dispreziu si una
inganfare necalificabila catra limb'a romana, ca elu
adeca ar' dorit ca se faca d'in fia care romanu eco-
nomu cate unu „consiliariasi“ si se-i
dile cate una carutia cu patru cali.
Ori-ce omu, care are unu picu de educatiune, unu
picu de bunavointia, unu picu de nobletia de
anima, cu unu cuventu, unu picu d'in ace'a ce
se numesce omnia, va respecta parerile
contrarie, convingerea pura, espressiunile nobile
si fara rancore a le Dlu Siepetianu, si va
despreziu insultele malitiose, reputarea animei si
inganfarea stupidă a corespondintelui d'in Pest'a
a „Gaz. Trans.“ Acestui corespondinte, care vor-
besce numai preste umeru cu opinionea publica
romana in Nr. 17 alu „Gaz. Trans.“, i-amu adre-
satu noi ipsi-ne lectiunile d'in Nr. 22. alu „Fed.“
sub titlulu: Unii d'intre betranii
nostru; acestu corespondinte insulta si batu-
jocuresce pre intielegint'a tenera romana, ereca
este sperant'a natiunci; acestu corespondinte, ca

— afara de una inganfare vana, semnă alu ignorantiei si stupidității — nu posiede nimic ce l-ar potă distinge de naturele cele mai degenerate, vorbesce cu disprețiu despre diurnalele romane; că-ci ce însemna cuvintele lui proprie despre teatrul roman, despre intilegintă tenera romana si despre diurnalele romane? Nu dovedescu ele disprețiu, insulta si batu-jocura? Ecă-le: „Ide'a acăstă — adeca a teatrului romanu — capetă aripi, sbo'ă in tote părțile locuite de romani si acesti-a insetati de o placere sublime strigara cu una gura: teatrul națiunalu! teatrul națiunalu! si nemica altă eră materi'a de conversare, intre inteligenții (teneri) romasi, si de scriere, in foiele regigate (eră) de (teneri) romani.“ Ce însemna parintelele nejustificate si repetițiunile era-si nejustificate de „tineri“? Nu este ore insulta acăstă? Celu ce pricepe incătuva poterea cuvintelor, se va convinge despre malușa corespondința inca mai bine d'in notitia unde elu d c. că „Iusele „entusiasme“ ale intilegintei teneri romane s'ar' potă numi mai potrivit „frenetice“, inse i este uritu de acăsta espreștiune. Pricepemu noi bine distinția si apărtinirea intre sine a cuvintelor „entusiasme“ si „frenetice“? Cum de nu ti-a fostu rușine să o faci, Dle corespondinte? Ce ai dorit DTa, Dle corespondinte? să faci „consiliarii“ d'in fia-care romanu economu si să-i dai căte una carutia cu patru ca-i? Sioda dointia pentru DTa; că ci pre cine ai insultă atunci candu toti romani economi aru fi „consiliarii“? Lasa-ne să remanem noi intileginti teneri romani si să redactăm diurnale, si ori-candu vomu esprime una idea, batu-jocuresce-ne pre noi, asié, precum ti-place DTale că-ci, precum ti-am spusu-o, noi nu voim să fim „consiliarii“ de ai DTale. De ocamdata asculta inse, că ti-vomu spune noi, cari neci că nici am scuturatubine pulbere a scolaria de pre pitore, precum te esprimi DTa, asculta, dicemu, ce ti-vomu spune despre „consiliarii“ DTale: Ce este „consiliarii“? Este unu disprețiu cu care te adresezi cătra opinionea publica romana că ci, daca ai posiede ori cătu de putieni sentiu de seriositate si de bunacuviintia, necum să dici că ai dorit a face d'in fia-care romanu căte unu „consiliarii“, dar' nece chiaru consiliariu, precum s'ar' esprime ori-ce romanu, care se deosebesce de DTa. Mai antănu este său impertinintă a esprime publicului romanu una asemenea dorintia stupidă si nedemna de gur'a unui omu cu minte si anima, său este una ignorantia. Daca esti ignorantu, Dle corespondinte, — ace'a ce inse noi nu credem, — apoi nu va strică ca să vini cu noi a inghiști pulbere a scolaria si a inveti, că publiculu romanu disprețiucesce pre „consiliarii“ DTale si iubesc pre „consiliarii“ de omenia; inveti, că unu romanu de omenia trebuie să fie consiliariu si nu „consiliarii“, precum te ai esprimat DTa intr'o foia seriosa. Inveti, că publiculu romanu astepta de la unu romanu expresiuni corecte si romanesce si nece decătu „consiliarii“ ci consiliariu. Inse nu ignorant'ă vorbesce d'in DTa, ci iron'a malitiosa, disprețiu si inganarea. Inveti, că nimene n'a vorbitu într'unu tonu mai degiositoriu cu publiculu romanu decătu DTa, candu ai dīsu că, daca ar fi vorba numai de a dorit fără a cugetă, apoi ai dorit că să faci d'in fia care economu romanu căte unu „consiliarii“. Intr' adeveru, DTa ar' fi trebuit să cugetă că caracterul disprețuatoriu alu DTale ti-a dictatuna maniera de cugetare nedemna de publiculu romanu, cătra care te adresezi cu ea. Inveti in fine, că publiculu romanu inca astepta celu putieni astă cuviintia dela DTa, cătă dovedesci si ai dovedit totu-de-ună, de siguru, celor că respecteza mai multu publiculu romanu decătu DTa. Noi nu ne vomu dā osteneala de a-ti responde nece la deductiunile puerile a le DTale d'in Nr. 24 alu „Gaz. Trans.“, nece la calculii conscientiosi, cu cari voiesci se ni areti, că noi n'amu cugetatul cătu se spenderă la anu pentru unu teatrul ore-care-va. Noi nu pricepemu glumele nechalite si insipide ale DTale, precum regeatorii si nu scifice mai torii ai națiunei, etc., ci ti-vomu dechiară frante, că nu „Gur'a Satului“ a scrisu articlulu „Unii din trei betrani nostri“ in Nr. 22 alu „Fed.“, ci noi insi-ne, unu teneru de 28 ani, care neci că si-a scuturatubine pulberea scolaria de pre pitore si nu scimus, daca are vre unu peralbu pre capu, dar' care cu tote aceste scie deosebi incătuva inganarea si marsiavă caracterului de modestia si de soliditate, precum vomu dovedi mai bine candu va, decătu astă-di. Nu onorabilul Iosif Vulcanu, redactoru alu „Familiei“

si alu „Gurei Satului“, a scrisu articlulu d'in Nr. 22 alu „Fed.“, ci noi insi-ne, la provocarea insultatorie a DTale contra intilegintei tinere romane si contra diuarielor romane. Său dora si facutu gluma, Dle coresp., aducându pre „Gur'a Satului“ in „Fed.“ si ai crediutu că nu vomu ave curagiul de a te cauta in facia? Amu vediutu, că de la DTa se poate implementa orice, cu toate aceste écane: ne cunosci bine, că-ci ti-am spusu tote in facia. Daca vei cugetă bine, vei vedé că nu noi ci espreștiunile degiositorie a le DTale te areata, cine esti si ce ajungi. Afara de acăstă, să bagi și de sepa, Dle coresp., că nu „Gur'a Satului“ trage in noroiu si tarbacela pre omului onesi si loiali, ci faptele loru proprii i tragă in noroiu si tarbacela; apoi să mai scii, Dle coresp., că unu omu beatu său nebunu este de compatimutu si nece candu de insultatu, dar' inganarea stupidă este gretiosa, este pururea de disprețiu. Daca ai fi DTa capabilu de vr'unu bine, apoi nu ai esclamă in Nr. 25 alu „Gaz. Trans.“: „Poti fi mandia „Familie“, că ti-a sucesu a trage după tine cea mai mare parte a intilegintei romane d'in Pest'a precale ratecita“, etc., ci ca unu romanu, carui-a i jace la anima binele naționale sale, ai fi intrunitu insu'ti DTa intilegintă romana d'in Pest'a spre atare scopu naționalu, inse DTa nu esti capabile de asăi ce-va, ci te apuci de a insultă pre redactorulu „Familie“ si „Gur'a Satului“! Da, da, „Gur'a Satului“! Hinc illae lacrimae!! Cu tote aceste „Gur'a Satului“ va combate totu-de-ună vitiulu, inganarea, disprețiu si interesele marsiave a le ori si cui. Me pricepi, Dle corespondinte? Da, da, rancorea personale te face a insultă pre intilegintă tenera romana si pre diuariile romane, că ci altmirea ai fi combatutu ide'a teatrului fără de insulte si disprețiu către unii si către altii; că ci altmirea te amu fi vediutu in fruntea vre-unei idee naționale, de cultura, de scole, etc. ce te prefaci că ti-jacu la anima numai pentru ca să te poti acăti de persone. Continua-ti, Dle coresp., comentariele DTale in „Gaz. Trans.“, că-ci noi nu ti-vomu mai responde la ele; ace'a ce dici in Nr. 28 alu „Gaz. Tr.“, că „neci că și vei preținde în veci, neci că și punem vr'unu pondus său în semnitate pre respectul d'in partea noastră“ nu caracteriseaza decătu caracterul insultatoriu, disprețuatoriu, si inganaturu alu DTale. Daca te vei corege si vei să ce este bună cuviintia, noi te vomu prețui si respectă. Ti-am datu lectiunile noastre in Nr. 29 alu „Fed.“ pentru ca să te coregi si să scisi de aci incolcum trebue să vorbesci despre intilegintă tenera romana si despre diuariile romane. Pana acumă vedem, că esti totu celu de mai inainte. Pana candu? Aceasta intrebare aternă de la DTa. Tinseme inse bine, Dle coresp. că numai tonul disprețuatoriu si inganaturu alu DTale ne-a silitu-ati dā lectiunile noastre, si nece decătu opiniunea contraria a DTale relativă la infinitarea teatrului romanu, că-ci noi respectam opiniunile contrarie, daca purcedu d'in convingeri pure si nu d'in interesem marsiave si personali, de cari, dorere, amu vediutu destule si pre cari le vomu combate, daca le vomu vedé in ori-cine, fia elu chiaru „consiliarii“, — să me ierti daca me servescu de espreștiunea inganata, si disprețuatoria a DTale; eu me voi servii de aceasta espreștiune si in responsulu ce lu dau numai decătu unu ia d'in tre „consiliarii“, care in articlulu: Unu nou are opagul, Nr. 27 alu „Gaz. Tr.“, me dechiară de unu calumnatoriu malitiosu si infamu, de ucigatoriu pre furisit de onore, de care nu te poti nici aperă, cum nu te poti scuti de canele muscatoriu pre furisit, d'in causa că, condamnatu in Nr. 28 alu „Fed.“ sentintă tribunalului d'in Tours, prin carea ucigatoriu principale Petru Bonaparte fău absolvit, am eschiamat: „Invetiati voi „consiliarii“ servili, că recompensa vostra nu poate să fie decătu disprețiu chiaru si d'in partea stapanilor vestri.“ Da, da, Dle „consiliarii“, eu asiu repetis acăsta esclamatiune ori de căte ori „consiliarii“ servili, fara d'a me teme ca sum unu ucigatoriu de onore, atunci candu dīsu „consiliarii“ servili. Au dora n'ai vediutu DTa „consiliarii“ servili, in tote tempurile, in tote locurile? Este necesariu, că săti spunu nume? Eu credu, că nu, pentru că nominarea sunt odioasa.

Inse, ce? Eu am pusu pre „consiliarii“ si pre judecatorii romani intr'o categoria cu juratii d'in Tours, cei fără sentiu de onestitate si moralitate, cu acelui exemplariu alu servilismului abjectu? Eu n'am facutu acăstă: 1) n'am dīsu nici „consiliarii“ romani, cu atât

mai putieni judecatori romani; 2) ei nu nece că recunoscu, că există consiliari romani; acăstă este si a fostu absurditate la nodin coce de Carpati, unde am potutu vedé titlul vane ca: Hofratu cu apitete de „geheimer“ am potutu vedé belse titkos tanácsos dar' n'am vediutu nece una data: rumänischer secratarius precum aru dīce cei de la „Presse“, — carorul statu inca li este spinu in ochi unu teatrul romanu din statu coce de Carpati si cari dīeu ca romani sunt pu romani cari si corespondintele „Gaz. Tr.“ ar' mai se adauge unu cari — walachischer Rath, secratarius belse titkos român tanácsos; 3) eu m'am adr. satu numai „consiliarii“ servili; 4) eu credu ca meritele unor romani nu sunt nece decat d'a fi consiliari, care este unu titlu vanu, ci d'a fi distinsi prin faptul măretie si naționalitate; onore si stima acestor u-a; 5) n'am intilesu pre toti „consiliarii“ ci numai pre cei servili. Inca unadat, pardonu pentru cuventul „consiliarii“, care nu e alu meu ci alu corespondintului „Gaz. Trans.“, de la care l'ai luat si DTa, Dle „consiliarii“. Eu l'am luat de la DVostre ambi — daca supteti doi — ca să vei inveti onestitate si moralitate.

Cine este inse „consiliarii“ care me numesce ucigatoriu de onore? Elu absolue pre ucigatoriu Petru Napoleonu, pre care l'a condamnatu tota lumea; elu vorbesce de cetatiani iubitori de ordine, stimatori ai legilor si asiedimentelor statului si de socialisti si revoluționari, cari se punu a supră leggei si in contră sentintelor emanate pre te meiu il legilor sustatorie. Da, da, sciu eu bine, ca sunt omeni, chiaru si intre romani, de acei-a cari au fostu iubitori ai asiedimentelor Schmerlingiane, si totu ei sunt astădi iubitori ai asiedimentelor Beust-Deák-Andrássy-ane, si voru fi mane iubitori ai asiedimentelor turco-mongole, etc. in infinitum. Dlu „consiliarii“ nu este ore unul d'intre acesti-a? Cine s'ar' mai potă indosi?

Fara d'a fi vr'unu cavaleru său „consiliarii“ — titluri vane cari, fara de onestitate si moralitate, fără de convingeri pure si fara de soliditate in conduit'a nostra publica-politică, n'au nece unu pretiu, — eu me dau pre fatia, Dle „consiliarii“ si me numescu cu numele. La insultele DTale de „scritoriu“ nu respondu nimica. Daca sustieni că, prin espreștiunea „consiliarii“ servili, ti-am ucis onore, esii la lumină dīlei, ca să te vedu, ca-ci făptele sunt impreunate cu personale. Vei vedé atunci, ca eu me scu umili pana in tinerina inaintea virtutii si meritelor adeverate, dar' nece una data nu inaintea „consiliarii“ servili si ticalosi. Era, daca vei continua a me atacă sub anonimitate, apoi sefi bine si DTa, ce valoare si nume ti-voru dā omenii onesti si morali. Eu voiu dīce in mine: Conscientia mens recti famae mendacia ridet.

Ionu Porutiu.

Cameră representantilor Ungariei.

Siedintă de la 26 aprilie.

Președinte: Paulu Somsich. Notariu: Colum. Szell. D'in partea guvernului au fostu de facia ministrului: Melch. Lónyay, bar. Ios. Eötvös si Balt. Horváth.

Președintele salută pre deputati urandu-li sanetate, putere si perseveranta in operă loru legalatoria. Dupa ace'a se presinta mai multe petitiuni, cari se transpunu comisiunii petitiuarii.

Se procede la statorarea agendelor pentru siedintă de mane (27 apr.) Dupa una discutiune scurta, președintele statoresc agendele camerei in modulu urmatoriu:

1. Mesagiul camerei magnatilor in afacerea proiectului de lege despre pensiunarea judecatorilor si a oficialilor judiciali.

2. Mesagiul camerei magnatilor in afacerea proiectului de lege despre infinitarea curții de contabilitate.

3. Raportul comisiunii de immunitate in afacerea deputatilor Alesandru Romanu si Svetozaru Miletică.

4. Proiectul de conclusu alu ministrului Eötvös, relativ la esmiterea unei comisiuni pentru a discute proiectele de legi despre investimenti.

5. Petitiunsa cetății Pest'a, relativ la contragerea vamei pentru pădoseala.

6. Mesagiul camerei magnatilor in afacerea proiectului de lege despre responsabilitatea judecatorilor.

Siedintă se inchiaia la 11^a, ore a. m.

2) și provoca serioza și romanescă cî tra spectati domni
r o judecatori d'in districtul Naseudului!

A b r u d u, in dominec'a floriloru 1870.

Cetindu in Nr. 25. alu „Gazetei de Transilvania” s-o stricotică propunere a Illustraticei Sale Domnului consiliarii aulicu, Iacobu Bologa, pentru conlucrarea asorū statuielor romane și asie a tuturor romanielor d'in d'istrangarii spre a-si intemeia d'in poterile loru urma. Academia romana de drepturi, scimtu fostu miscatu pîna in anima, ca se o vedu se nu mai in graba infintiata, pentru că speru, că geniu-natiunea venitoria și juristii romani ce se voru adapă cu eicientele de drepptu d'in unu institutu natiunalu, dora voru cauta a aperă dreppturile connatiunalilor loru cu multă ardore de cătu se tempa acum pre multe locuri.

Sum seracu de avere, nu am nemica fără onorea și unu caracteru solidu si nepetatu, am inse o iubire de „drepptu care me indoresce de multe ori a-mi lasă familiia in lipsa, numă ca se potu contribui si eu ce-va pentru insinarea binelui romanu! Nu am ereditu de la parentii mei decătu unu sentiu neclatit de drepptate, care mi-l-am nobilitat prin propriile mele ostenele, studiandu dreppturile in una academia straină! si domne! cum me doreș anima candu audiāmu imputandu pre cutare professoru germanu juristiloru romani, pentru că dora nu au cunoscintie de ajunsu d'in limb'a germana; si pre lunga tote acēste me sfu indemnătu, totu ce mai sperediu in viet'ia mea că asiu potē cascigă pentru copilasii mei, — a consacră pre altariulu natiunei, si in favorul infintiandei academie romane de dreppturi!

Unchiul meu, Athanase Motiu Dembulu, m'a adoptatu in 18. Septembrie 1856 cu tote dreppturile, prerogativele si indetoririle unui filiu conjugale, si ca stare in 9. Novembre 1867 morindu, am devenitn esclusivulu lui erede la o avere miscatoria si nemiscatoria nu neinsemnată in comun'a Sagr'a, districtul Naseudului; dar' mani reputațiose ca ale locotenentului emerit Demeter Kittu care, fiindu unchiul meu cutropit de betranetă si asie dar' ne mai potendu serie, fiindu că tremură preste mesura tare, se dedase a-i ispravi tote treburile scripsali si asie a-lu si subscrise intru una imitatiune pre cătu se pote de buna, folosindu-se de aceasta ocazie, fiindu condusu de sentiul lui draconicu contr'a mea, a compusu doue ultime dispusetiuni: unu codicilu si, pro superabundantia, si unu contractu de rente-vite in numele unchiului meu si in favorul servitoriei unchiului meu Maria Iuga, a barbatului acestei-a Terente Iuga, care si-ai petrecutu viet'ia prin detenție de la Gherla, — fiindu omu de ace'a samsa, — si a fiului acestor'a, Ioanu Iuga, pre care unchiul meu l'a sustinutu pre la scōle pana ce a absolvitu gimnasiulu, parte in Bistritia, parte Blasius si parte Beiusiu — si d'in care fiindu că este unu june carui-a i place a fi mai de multe ori craiu decătu trediu si care d'in ce'a ce a invetiatu — afara de fluieru — pote nu va trage in viet'ia sa veri unu folosu, pentru că este derbederu in celu mai strictu sensu alu cuventului, m'au invertitul cu acesti 3 individi intru unu processu mersiavu, care pote voiu mori, dar' finitulu nu i-lu voiu ajunge, pentru că: dosindu in decursulu cătu a fostu betranul meu unchiu pre patulu doreriloru pre cum si la or'a mortei, 647 + 400 fl. in duoidieceri, 100 fl. in taleri, 24 lingure mari si 12 mice de argintu, 2 lingure mai mari de argintu de scosu cioba, 2 orologie de auru, d'intre cari celu de dama cu catena de auru, junci, vaci, bucate, fenu, vestimente de casa si de trupu, in unu pretiu totalu de 647 + 1128 fl. v. a., au de unde să proceda cu mine, si au poterea de a-mi tragăna caușa pana ad calendas graecas!

Nu mai am sperantia a ajunge ce-va d'in tote cele miscatorice, a remasu inse avereia nemiscatoria pentru care e disputa, că cui s-ar compete, si ace'a se afia sub ingrigirea unui curatore cerutu de mine, si ace'a constă d'in doue case, gradina si 70 parcele de pamentu aratoriu, fenu si pascut.

Inrigirea data asupra averei unui curatore fu de către Marita Tabula reg. judecatoria prin decisonea de la 22. Maiu 1868, Nr. 4912, radicata d'in motiva că instantia prima nu s'incercat mai inainte de tote intre părți una invoiuire, că io nu mi-asu fi arestatu titlulu de dreppt la lasamentul unchiului meu, pre lunga tote că am achis contractul meu de adoptiune in copia vidimata judecatoresca cu datulu d'in 18 septembrie 1856 si intaritul in 11 Octobre 1856, Nrulu 1841, cătu si tote scriptele căte le am a mana, de candu me procedezu, ba in casuri de lipsa, me oblegu a-i servii cu posibile dislucre, ce aru ave de lipsa; mie si urmasiloru mei mi-reservediu inse singuru dreptulu de proprietate la cas'a de sub Nr. Conscript: 138, cu fundulu si gradin'a intravillana, ér' templandu se să moru inainte de a-mi potē cresc copilasii — fără a voi să sciu, că am io ori nevest'a mea nemuri, si nevoiindu a-mi lasă copili mei in grigea acelora, — pre acei-a i incredintezu esclusivamente sentiul romanescu de fratiștate a intregei natiuni romane, — observandu că loru li remane avereia mea ce o amu cascigatu in sudorea faciei mele si pre drepptu aci in Abrudu, nefindu ajutoratu de cine-va cu ce-va.

3. Comitetulu administratoriu de fondulu academicu romanu va luă, ca cessionariulu meu, asupra-si, cu data ce va pasti in vietia, portarea procesului mai de parte asupra maiestritiloru pretendenti de ereditate la avereia nemiscatoria a unchiului meu Athanase Motiu Dembulu, enumerata in punctulu primu, si succedendu-i a nu fi tragănatu, precum am fostu io, ba, succedendu-i a esf invingatoriu, ce'a ce, deoarece mai este una sentiu de drepptate in omenii cari administradia drepptatea, nece că dubi-

rea de documente false, si contr'a Iuganiloru, caror'a Kittu li este complice pentru dosirea unei asie inseminate averi miscatorie — d'in carii Ioanu Iuga scia platf cup'a de vinu prim Ciepanu cu 1+ si au sciutu jocă rol'a de szolgbirod d'in districtul Naseudului — prin Clusiu! si, contra lui P. T. (pre acesta lu crutin, nu voiu a-i scrie gumele in publicu) pentru crim'a peculantului, că si a insusit cele 200 fl. in duoidieceri, ce unchiul meu i deduse lui ca se-i suport spesele de immormentare, prelunga tote că Dlu presiedinte alu tribunalului d'in Naseidu relatiunedea inca in 31. Iuliu 1869, sub Nr. 198, la Maritulu presidiu alu Tabulei reg. jud., că le va termina intru una luna de dñe, pana astazi, cu sciresa mea, nu sunt terminate, ba, precum s'au cercetat de intitutu (?), nece că mai potu spera la unu rezultat favoritoru, pentru că s'au datu tempu maleontiloru să dea tota la o parte si au fostu lasati toti pre piciori liberi, in contra prescriseloru §. 156 a pr. p., pentru că altcum aru fi ingenunchiatu la cele 11 ursoare primite inzedardu de la tribunalulu militaru d'in Clusiu si altele de la Tabla.

In vederea acestoru constellatiuni, — vediindu că de la parentii mei nu am luat nemica, ér' sperantiele mele de a eredita cu tempu ce-va avere dupa ascendentii nevestei mele, inca la vedu cutropite de totu, pentru că si aci ca si d'in colo inselatorii si siarlatanii au mai multu audiu si mai mare intrare, succedendu-li si aci a aduce pre mos'a nevestei mele la nemicirea indirecta a unei intogmiri ultime testamentarie, d'in care natiunea si tinerimea scolară cu tempu pota trage folosu — despre ce mi-e este martore Dlu vice-notariu, Candidu Albin, Dlu concipient de advocacy, Basiliu Mioru si Dlu notariu primariu Simeonu Corociu, pentru că o seducă ca o betrana ce este a-si imprasci totu ce a cascigatu in vietia, pre la individu care tragu folosulu la momentu, cu care numele ei nu va fi eternisatu nece o data; avendu mai de parte in vedere, că pana candu voiu trai io si bun'a mea nevesta, pota vomu fi in stare a ne ingrige de crescerea si venitoriulu copilasiloru nostri si fără avere de la alti; — in urma avendu in vedere, că pota Domniedieu nu voiesce ca io si nevest'a mea să mai avemua alta avere in lume decătu onorea si reputatiunea noastră, apoi sentinu si indemnul de a nu postu de la altii nemica, ba, dupa poteri, să ne implimiu si detorint'a către natiune, ca asie, luptandu-ne cu neajunse, ni se voru impucină si inimicii, m'am decisu irrevocavere a face in folosulu natiunei mele si respective in folosulu infintian-dei Academie romane de dreppturi urmator'a

Cessiune:

1. Dereptulu meu de ereditate la intrég'a avere nemiscatoria estravillana a unchiului meu Athanase Motiu Dembulu astatoriu in districtul Naseudului, comun'a Sagr'a, sub Nr. Top.: 730, 731, 779, 780, 781, 877, 1000, 1242, 1466, 1478, 1520a, 1520b, 1608, 1874, 1912, 1913, 1986a, 1086b, 2364, 2638, 2684, 3278, 3279, 3363, 3385, 3763, 3814, 4173, 4203, 4273, 4405, 4415, 4577, 4634, 4864, 4902, 4974, 5001, 5024, 5287, 5288, 6044, 6148, 6149, 6325, 6406, 6456, 6457, 6702, 6703, 6767, 6768, 6812, 6813, 6902, 7006, 7038, 7093, 7123, 7465, 6095 si doue locuri aratorie si de fenu, aflatiorie pre otarulu comunei Runcu in districtul Naseudului, celu d'intâniu, intre Rusu Onisoru si Toderu Ana, de doue dile de plugu, si celu de alu duoilea intre Teleanu Filipu si Stefanu Giuleliu de una di de plugu si unu caru de fenu, apoi parcelele de pre otarulu Sagr'a de sub Nr. Top.: 2712, 3747 si 4632 le transpunu, conform §. 393 alu Cod. civ., natiunei romane d'in tote provinciele Ostrungariei in folosulu si favorulu radicarei unei academie romane de dreppturi, irrevocavere.

2. Comitetulu infintiandu pentru administrarea fondulu academicu romanu va priimti indata si la cea d'intâia solicitare, ce o volu priimti de la acel'a, atât contractulu meu de adoptiune in copia vidimata judecatoresca cu datulu d'in 18 septembrie 1856 si intaritul in 11 Octobre 1856, Nrulu 1841, cătu si tote scriptele căte le am a mana, de candu me procedezu, ba in casuri de lipsa, me oblegu a-i servii cu posibile dislucre, ce aru ave de lipsa; mie si urmasiloru mei mi-reservediu inse singuru dreptulu de proprietate la cas'a de sub Nr. Conscript: 138, cu fundulu si gradin'a intravillana, ér' templandu se să moru inainte de a-mi potē cresc copilasii — fără a voi să sciu, că am io ori nevest'a mea nemuri, si nevoiindu a-mi lasă copili mei in grigea acelora, — pre acei-a i incredintezu esclusivamente sentiul romanescu de fratiștate a intregei natiuni romane, — observandu că loru li remane avereia mea ce o amu cascigatu in sudorea faciei mele si pre drepptu aci in Abrudu, nefindu ajutoratu de cine-va cu ce-va.

3. Comitetulu administratoriu de fondulu academicu romanu va luă, ca cessionariulu meu, asupra-si, cu data ce va pasti in vietia, portarea procesului mai de parte asupra maiestritiloru pretendenti de ereditate la avereia nemiscatoria a unchiului meu Athanase Motiu Dembulu, enumerata in punctulu primu, si succedendu-i a nu fi tragănatu, precum am fostu io, ba, succedendu-i a esf invingatoriu, ce'a ce, deoarece mai este una sentiu de drepptate in omenii cari administradia drepptatea, nece că dubi-

tediu, atunci candu am in vedere că mie in casulu celu mai reu mi-se competă partea legală pre diumetate d'in intregu lasamentul tatalui meu adoptivu, prin urmare natiunea nu poate esf nece pre unu casu fără veri-o dobanda, atunci va deveni nomine natiunei romane d'in tote provinciele Ostrungariei, si respective nomine fondului academicu de dreppturi, proprietariulu esclusivu alu totororu pamenturilor mai susu aretate, si ca atare va dispune cu ele dupa placu, se va potē intabulă in cartile funduare, nu va ave drepptulu inse a le instraină si abalienă, pentru că voiesca eu acēst'a să se eternisedie numele unchiului meu Athanase Motiu Dembulu, care mi-a lasatu. —

4. Detorie dupa unchiul meu nu au remas, prin urmare de atari nu voru cadă in sarcin'a fondului academicu de dreppturi romane.

Acum, spectati si mariti Domni judecatori de la tribupalul districtului Naseidu, neougetandu dora că ve veti mai arogă drepptulu a me numi nebunu, pentru că mi-apără drepptulu — precum m'ati poreclit Domn'a Vostra, — rogandu-ve ca sădati uitare totu necazulu ce vi l'amu causat u in decursulu processului ne mai fiindu asie dar' io pretendentele la lasamentul nemiscatoriai alu lui Athanase Motiu Dembulu, pentru că celu m'ati micatoriu a treceutu ca fumulu, sciti Domn'a Vostra cum, — ci d'in contra, natiunea romana, care striga necontentu drepptate in tote pările si nu este adese ori ascultata nece chiaru de fiii săi, ve rocomendu caușa acēst'a, ca causa de intercu comunu romanescu, si ve provocu pre ce aveti mai santu, pre onorea vostra, decideti-o dupa drepptu si drepptate, dar' cu intetire, ca natiunea să vina in possesionea locurilor, ce le cedezi io, cătu mai in graba. — Ganditi mai autăiu de tote că sunteti romani, că aveti detorintia către natiunea vostra, desbracati-ve de passiuni, ca io de avereia mea in folosulu natiunei mele, nu lasati să se incube in voi caracterulu sasescu alu egoismului si materialismului, inainte de tote lucrati drepptu poporului vostru, că pre altii in mediu-loculu vostru nu aveti, nu lasati veteranii luptelor să se radieme paretii pretoriului, pana candu voi alunecati la căte fapte de demne romanului, pentru că domnedieu, care ne-a sustinutu pana acum nescirbatu in esistint'a nostra natiunale, să se ierte gresielele voastre cele de volia si cele fără de volia, si asie să se pota binecuvintă posteritatea lucrările voastre, ér' nu să se blasteme ca generatiunea nostra pre husarii lui Bach!

Aperati dar' natiunea si fondulu academicu de dreppturi romanu in contra pretensiunilor de ereditate ale nedemnitoru si ale presumtivilor in drepptu, pentru că de la ei natiunea nu va trage folosu nece una data, onorati prin fapt'a vostra drepptate aducerea a minte a lui Athanase Motiu Dembulu, ér' pre mine lasati-me, nu me aperati, me voiu aperă io.*)

Basiliu Bosiota Motiu Dembulu
Assessoru judecatoriei de comitatul a Alb.
inf. d'in Abrudu si jude singulariu in tractulu Zlagnei.

Comitatulu Clusiu, 1870.

Onorata Redactiune!

Torturele constitutiunali, comise in comunele Ulesiu si San-Georgiu publicate in Gazeta Nr. 1, pre aci au produsuna sensatiune iritatoria, nu pentru că dora acele nu aru fi dreppt, său aru fi rare, — ci mai cu séma pentru că fratii maghiari ascriu acele fapte unui romanu renegatu, cu care se falau, pana acum, că e de alu loru! Intr'adeveru, Andrei Trutza mai inainte docente, ér' acum Trutza Endre adjunctu de solgabirău, spre indignarea umanitatii se lasa a fi instrumentu dejutoriu la mai multe fapte, nenobile si inconveniente umanitatii.

Inainte de acēst'a cu 2 ani, candu fostulu jude procesuale, respective slabanozugul de Kasszon Ignác pentru mai multe fapte si vertuti constitutiunali, respective abusuri oficiai, fuse depusu si inlocuitu cu unu proprietariu bogatu, a nume: Siko Lajos d'in Siopteriu, care afara de fudulia si incrediulu in bogatia sa, ne avendu nece baremu idea despre principiile administrative politice, ince totu-si dupa principiulu fratiloru maghiari constitutiunali, cari la alegerea ampliatiloru nu cauta, scientia, aptitudine, demnitate si activitate, ci numai necsu, bogatia, gura larga, pipa mare, pinteni si băta, apoi fia larva cătu de gola, — să nu fia vatematu — acestu Domnu Siko Lajos fu propusu, candidatu, alesu său mai bine numitul jude procesuale, si dupa ce neaptitudinea acestui domnu era cuposcuta la locurile competente, i-s'a datu de adjunctu, secretariu, său mai bine conducatoriu pre copilandrulu Andrei Trutza, care numai de cătu s'a transformat in Trutza Endre.

Acum, daca omnipotentii de la cărm'a comitatului au binevoitu a face solgabirău pre dlu Siko Lajos, si daca magnificii Dni dela cărm'a n'au aflatu de secretariu,

*) Cele-lalte diurnale romane sunt rogate să binevoiesca a reproduce acestu actu de cessione in favorulu academiei romane in totu cuprinsulu său.

Red.

instructoriu său directoriu pentru dlu Siko pre unu altu conduceorii mai aptu de cătu pre judele Trutia, trebuie să li spunu, că faptele si abusunile cele despotică si intru adeveru demne de compatimittu ale Dlui Trutza Endre să si-le ascria inaltei loru inteleptiuni, — éra fratiții maghiari să benevoieasca a nu ne arunca nòe romanilor faptele cele demne de compatimittu ale ambitiosului Trutza Endre, că ce Dlu Trutza Endre de multu a incetatu a fi romanu, adeca de multu a trecutu in castrele vostre ; — apoi voi l'ati crescutu, voi l'ati cultivat, voi l'ati facut, — voi l'ati alesu, — voi l'ati comandat, — alu vostru instrumentu este, — si in bene si in reu voi ve folositi cu dinsulu, — deci ascriati-ve faptele lui totu vóe, — că ce pentru voi si in interesulu vostru le-a comis, — deci vedeti de-lu si purificati !

Éra nòe nemica alt'a ne remane de cătu a ve impută, că voi pre intelectiile cei apti, activi, demni, morali si modesti i persecutati, incuiati si torturati, — si spre nefericirea patriei voiiti si doriti a ve sierbi cu ast-feliu de personalităti nepreceptorie si fara de intelligentia, — ca astu-feliu ignorantia si absurditatile vostre să pota trece de fapte basate pre lege, si ca atari să fia respectate.

Poftimur numai a merge totu pre acésta cararussia, si veti salva sentiul patrioticu !

Tote aceste se intembla pre terenul administrativu, unde se vede că principiul constituutiunei administrative e voluntatea, bastonulu si abusulu, — dar' én să vedemur cum se administreaza justitia, — si in cătu e ascurata libertatea personale si a averei, si spre lamurire să luam unu cercu alu unei judecatorie singulare, de exemplu să luam pre celu d'in Teac'a, in care cercu sunt 48 comune cu 40,000 locitorii, si unde ca jude singulariu domineaza de 3 ani, in neaptitudine, faimosulu asesoriu si jude singulariu Georgiu Lazaru, a carui origine confusa e publicata in unulu d'in numerii Concordiei d'in anii trecuti.

Acestu asesoriu Georgiu Lazaru a sierbitu sub absolutismu ca actuariu, si candu concipientele advacatului Dr. Rothenstein d'in Clusiu, care de actu e jude singulariu, pare-mi-se in Hatieg, merser in una causa urgente la Bentid'a, sub decursulu pertractarei, presiedintele cer-cuale vediendu că nu scie nece scrie, l'a numit uinaintea concipientelui si a partidelor „debitoculu lui Ddieu“ — dupa incetarea absolutismului i-a succesu a fi denumit asesoriu la sedri'a d'in Abrudu, — unde nu preste multu tempu a capetatu consilium abeundi, in urm'a carui-a prín diferite uineluri, pentru mai marea nenorocire a justitiei, a fostu in asemene calitate transpusu de asesoriu la sedri'a comitatense d'in Clusiu, unde firesce, că ca asesoriu si-a avutu biurooul său separatu si i-sa inpartit uun cancelistu inteligente si activu.

Inse ce se vedi ! presiedintele tribunalului de atunci, la cătu-va tempu a esperiatu, că intr'adeveru că asesoriu Lazaru nu scie nemica, ba nece scrie corectu, — candu per consequentiam, dupa mai multe admonisi, a aflatu de bine a-lu pune sub curatel'a oficiosa a cancelistului său, — asiè cătu tote referadele ce le facea acestu asesoriu Georgiu Lazaru, d'in partea presiedintelui la parafirare nu se primeau, daca nu erau contrasemnate de cancelistulu său !

Poftimur ! mai debue aci comentariu ?

Acésta nu e anecdota, acestu-a e faptu impletuitu pre terenul justitiei in secolul alu XIX, — spre constatare, presiedintele de atunci traesce acumu in pensiune, traesce activulu cancelistu de atunci, ér' acum insintat, si ce e mai multu, acésta o constata si actele d'in registratur'a Sedriei comitatense d'in Clusiu.

Apoi mai pota fi mirare, că respectulu institutului justitiei actuale de sub coron'a S. Stefanu intru atâta e decadiutu inaintea Europei culte, si mai pota fi mirare, că Ungaria impreuna cu părțile ei nu are creditu inaintea comercialului d'in Europa, — si cum nu! candu regimulu pre una atare personalitate neapta o tiene si sustine de sbiciu pedepsitoriu pre unu cercu de 48 comune, cu 40.000 locitorii.

Pre terenul criminale a incuiatu, arestatu, escortat, ba ignorantia si stupiditatea lui a mersu pana acoole, cătu dinsulu in decursulu lunei lui Marte 1869 a arestatu de una data pre trei princi ai lui Ioanu Dedianu d'in Pinticu, i-a tenuu in arestulu d'in Teaca 3 septembra arestati, apoi i-a escortat la Clusiu. Intre acesti 3 princi a fostu unulu numai de 9 ani, plugulu lui Ioanu Dedianu a statutu 4 septembra. Firease acesti 3 princi, cum au fostu escortati la Clusiu, dereptatea Tribunalului i-a eliberat uinainte de cătu, si asesoriu Georgiu Lazaru i-sa scrisu, că daca nu scie legea, baremu atâta ar' debui să scia, că princi sub 14 ani nu potu comite crima, — inse cu tote că d'insulu a capetatu de aste nasuri mai multe, totu-si pentru mai mare derogare a justitiei e sustinutu si pana asta-di !

Totu acestu Georgiu Lazaru, a citatu inaintea judecatoriei pre Siulea Nicolae alu Lupului d'in Uifalau pre 26/1 1870 pre care, presentandu-se, fara să-lu asculte l'a transiti si incuiatu in temnita ced reca a judecatoriei, unde l'a tenuu pana in 29 ian. 1870.

Este de notat, că carcerulu nu a avutu ferestre, si că in septembra ace's a fostu unu frig de 28° Reaumur.

Bietulu moritoriu Siulea Nicolae, de căte ori s'a insinuatu, nu a fostu ascultat, fara contemnativa i-sa dîsu, să astepte, — sambata dupa media di (29/1) l'a gasit in temnita tiapenu, inghiaciutu si mai mortu, — apoi asesoriul Lazaru infricandu-se, fara să-lu asculte l'a eliberat, inse bietulu Siulea Nicolae n'a putut merge, — ci arestantii politici din temnita judelui procesuale, din compatimire, l'a luat, si din ambitu mai mortu l'a tereit in temnita loru, unde a fostu caldu, si unde preste nopte s'a mai desghiacat, apoi dominica a esit, cu gres s'a dusu pana in drumu, unde cadiendu josu, nescari sasi d'in compatimire l'a dusu in una casa privata, si au demandat la ai săi d'in Uifalau, să vina dupa dinsulu, candu numai de cătu feme'a, fratele lui si Zetesiu Gregorius au venit cu san'a lui Holirea Stefanu si domineca ser'a in 30 ian. 1870 l'aa dusu a casa, inse miercuri, adeca in 2 februarie 1870, a morit, — poporul d'in Uifalau impreuna cu nevesta si nemurele mortului, in unu stadiu forte iritat, s'au dusu la cas'a judeului comunale si a notariului pretendindu să faca aretare, inse acestia n'au voit u a face pasi in contr'a asesoriului Lazaru din respectu si tema, inse poporul s'a iritat si mai tare, si nece că au voit u a-lu ingropă, sperandu că va merge vre-o comisiune să-lu sectiuncze, astu-feliu nevesta si nemurele au tienutu mortulu pana luni in 7/2 1870, candu l'a ingropat, si apoi mai multi au mersu la Teaca de au radicatu incusa la judele procesuale in contr'a judeului comunale si a notariului, că acesti-a nu facu aretare; candu apoi i-sa demandatu notariului să faca aretare.

Éra veduv'a impreuna cu 2 copii a remas fara barbatu, orfani — seraci ca vai de ei; inse dupa ce nece dupa aretare nu vine nemica, veduv'a e decisă a merge in persona la Dlu Emanuelu Pechy.

Intemplamintele le vomu urmarì si suo tempore raportă.

Dnii de la carma Comitatului, convingundu-se pre deplinu despre debilitatea si neaptitudinea asesoriului si judeului singulariu Georgiu Lazaru, cu inceputul lui iuniu 1869 au tramsu la Teaca unu cancelistu cu titula de asesoriu onorariu, pentru ca să faca referad'a civile independente de judele singulariu Georgiu Lazaru, ér' Georgiu Lazaru a fostu avisat a remané numai si numai cu referad'a criminale.

Iu cerculu judecatorescu alu Tecei, de candu sustă acest'a, nece candu nuau fostu 2 asesori, fara atâtu sub absolutismu, cătu si dupa elapsarea acelui-a a fostu totu numai căte unu asesoriu, inse dorere, dnii dela carma Comitatului, cu daun'a statutui, cu compromiterea institutului justitiei si in detrimentul locuitorilor din aceste 48 comune, in locu să sustina unu asesoriu demnu, aptu si conscientiosu, sustiene 2 nepreceptorii si neapti !

Cu totu respectulu rogu pre Dnului ministru de justitia, să aiba bunetate a luă notitia despre sensulu aces-tei corespondintie, pentru ca la proscrim'a organisare să-i cunoscă, — ér' pre Dlu comitis supremu, precum si pre Dlu procurorul alu onorab. Tribunalu comitatense d'in Clusiu, intru asemene cu totu respectulu i-rogu să i-e notitia, si să pedepsescă abusurile, si neglegenti'a oficiale a acelor individui neapti.

Si că nu cum va să se dica, că acesta corespondentia vine dela unu caracteriu debile sub masca anonimitatei, — éta despre cele dîse ieu respunderea a supr'a mea.

—Z.

Noutati Straine.

Paris. 24. aprile. (Proclamatiunea imperatului Napoleon.) „Journal Officiel“ publica urmatoria proclamatiune a imperatului:

Francesilor!

Constitutiunea din 1852, constituita conformu poterei carea mi-o-ati atribuitu mie si carea ratificata prin optu milione voturi a restituitu imperiul, acésta constitutiune a procuratui Franciei 18 ani gloriosi de pace si prosperitate. Ea a asecurat ordinea si a lasat ualea deschisa toturor ameliorărilor.

Cu cătu securitatea sa intarit u mai tare, cu atâtu sa datu liberiătii unu terenu mai largu. Inse schimbările successive au intortocat u priu piele castigate prin plebiscitu, cari nu s'au potutu schimbă fara una proclamatiune către națiune.

Se recere deci, ca poporul se aprobe unu nou pactu constitutiunalu ast-feliu, precum s'a intemplatu odiniora cu constitutiunile republicei si ale imperiului.

In acele doue epoci se credea, precum asta-di si eu cred, că totu ce se face fara de voi, este nelegalu.

Constitutiunea Franciei imperiale si democratice, marginita la unu micu numeru de principie,

cari să nu se pota schimbă fara consentientulu vostru, va avea avantajilu, de a dà una forma definitiva progreselor facute si de a ascurat principiele regimului contr'a nestatorniciei politice. Timpul ce se perde azi adese ori cu controverse infertile si pline de patima, se va intreluiu dupa ace'a intr'unu modu mai folositoriu, spre a cauta mediul-locu pentru inaintarea buastării morale si materiale a multimii celei mari.

Me adresezu cătra voi toti, cari ati invinsu tote pedecele de la 10 dec. 1848, spre a me pune in fruntea vostra; cătra voi, cari de 22 de ani uati inaltiatu neincetatu prin voturile vostre, m'ati sprinjinitu cu ajutorul vostru si m'ati renumerat u devotamentulu vostru, datim una noua doveda de incredere.

Prin a el, că veti dà unu votu afirmativu, vati co juvă amintiriile revolutiunei, veti asecuă o-dinei si liberiătii una basa mai solidă si veti face, ca coron'a să treca mai usioru la fetișul meu.

Inainte cu 18 ani vati invoit u, mai cu unanimitate, a-mi incredinti cea mai estinsa potere. Fiti si asta-di totu azi de numerosi, spre a vota straformarea regimului imperialu.

Una natiune mare nu-si poate ajunge desvoltarea sa, fara a se basa pre institutiuni, cari totu una-data garanteaza stabilitatea si progresulu.

La cererea mea, ce o indrepezu cătra voi, spre a constata liberalele reforme realizate in cei din urma 10 ani, respondeti cu „da.“

Ce se atinge de mine, eu, creditiosu originel mele, me voiu petrunde de cugetele vostre, me voiu intarit prin vointia vostra si prin increderea ce o am in provedintia si nu voiu incetă, nice nu voiu crutiă ostenela de a lucră pentru fericirea si marirea Franciei. In 23 aprilie 1870.

Napoleonu.

VARIETATI.

* * (Programa) pentru sinodulu archidiocesanu ortodoxu conchiamatu pre Domineca Tomei 1870 1. Domineca Tomei la 8^h, ore inceperea santei Liturgie cu chiamarea santului Duchu. 2. Domineca Tomei la 11 ore inainte de amédi deschiderea sinodului prin cuvenirea presidiale. 3. Constituirea provisoria a unor notari sinodali. 4. Verificarea membrilor. Apoi in dilele următoare se voru tracta pre rondu cele prescrise in §-fi 94. 95. si 96 din statutulu organicu. Dela presidiulu sinodului archidiocesanu.

* * (Natiunalitatile in armata ostrunguresca.) Una foia strana facandu statistică armatei ostrungure, arata proportiunea, in carea contribuiesc naționalitătilor la sporirea ostei ostrungure, si anume: germanii formeza 8 regimete de infanterie, 10 batalioane de venatori, 4 regimete de cavalerie si 1^h, regimentu de artillerie; magarii formeza 12 regimete de infanterie, 10 de cavalerie si 2 de artillerie; romani: 15 regimete de infanterie, 2 batalioane de venatori si 2 regimete de cavalerie; slavii: 58 regimete de infanterie, 20 batalioane de venatori, 25 regimete de cavalerie si 8^h, de artillerie.

Sciri electrice.

Paris, 21 apr. Senatulu primi nou'a constitutiune cu unanimitate eschiamandu: „se traiasca imperatulu!“ si cu acésta si-aménă si dintele pâna in joi-a venitoria, candu se va publica plebiscitulu.

Madrid, 21 ap. (Siedintia cortesului.) Figueras intreba, daca ministrul de interne a presentat actele relative la incidentii mai noi d'in Barcelon'a, presiedintele inse respunde, că nu. Ocliva cere a se ascerne actele relative la caus'a lui Montpensier; co-ubate competitint'a consiliului de resbelu; desaproba compunerea lui, precum si modulu de pedepsa aflatu. Prim respunde, refusandu ascernerea asestoru documente si aperandu competitint'a judecatoriei, compunerea ei si modulu de pedepsa Izquierde, presiedintele consiliului de resbelu, si-esprime satisfacerea, că si-a implinitu detori'a. Ocliva si-retrage propunerea.

Burs'a de Vien'a de la 27. Aprilie. 1870.

5% metall.	60.60	Londra	123.50
Imprum. nat.	69.90	Argintu	120.70
Sorti din 1860	96.30	Galbenu	5.85 ^h
Act. de banca	712.—	Napoleond'or	9.88
Act. inst. cred.	251.—		

Proprietariu si editoriu ALESANDRU ROMANU Redactoru respund. interim. IOANU PORUTIU.